

kellä. Heti viedään hänet kuulusteltavaksi lähimpään huoneeseen, jossa vanhimmat istuvat patjoilla.

Ulkona pihalla istuvat, kuten tavallisesti, palvelijat, rengit ja piiat. Heihin yhtyivät ne sotamiehet, jotka olivat Jeesuksen vanginneet. Luonnollisesti keskusteltiin vangista, jota sisällä kuulusteltiin. Alhaisille luonteille on aina nautinto käydä ahdistetun, itseään ylemmällä olevan henkilön kimppuun.

Pietari lähestyi heidän joukkoaan. Palvelijat olivat kylmänä yönä laatineet hiilivalkean pihalle. Siinä Pietari lämmitteli heidän kanssaan. Semmoisia hiilivalkeita sytyttävät itämaalaiset vieläkin suojaksi talvikylmää vastaan. Hehkuvat puuhiilet ovat joko savisissa astioissa tai Mannkals-nimisissä laitteissa.

Ylimmäisen papin pihalla voi luultavasti avoimen oven kautta kuulla joka sanan Jeesuksen kuulustelusta. Sitä tarkkasi Pietari huomioonottamatta naapuriensa keskustelua ja viittoilemista. Hänen koko olentonsa osoitti mitä suurinta levottomuutta. Herra seiso i siten, että Pietari voi nähdä hänet takaapäin ja että myös Jeesus kääntyessään voi hyvin huomata Pietarin.

Pietarin kuunnella, miten Herra levollisella äänellä puolusti itseään, valaisi pimeässä pihassa kirkkaasti heloitava tulenlieska hänen kasvojaan. Silloin hänetkin keksittiin Jeesuksen opetuslapsiksi. Ja aivan kuten nykyiset palestiinalaiset jokaisessa tilaisuudessa tekevät, kun tahtovat jotakin kieltää, rupesi Pietarikin, kun häntä ruvettiin syyttämään Jeesuksen opetuslapsiksi, sadattelemaan ja vannomaan: niin totta kuin Jumala elää... Jumala minut rangaiskoon ja kirotkoon, ellei se ole totta... minä en tunne sitä ihmistä...

— Kuolleita. Maaliskuun 7 p:nä kuoli Uudellakirkolla Karjalan Kannaksella kansanopistonjohtajan rouva Lydia Alina Hurmalainen 65 v. ikäisenä. Toimien miehensä Juho Hurmalaisen kanssa koko parhaimman ikänsä — aina vuodesta 1898 v:een 1929 — Kanneljärven kansanopistossa hän lämminsydämisenä, syvästi musikaalisena ja ottaen osaa kaikkiin eteläisen Suomen Karjalan sivistysharrastuksiin oli näiden harrastusten lämmittäjänä, innostavana sieluna.

Maaliskuun 26 p:nä kuoli Nurmeksessa prokuristi Vihtori Mauranen. Käytyään Nurmeksien yhteiskoulua hän suoritti Kuopion kauppaopiston ja toimi sen jälkeen Nurmeksien Kauppa-Osakeyhtiön prokuristina kuolemaansa saakka. Vainaja oli paik-

Herodeksen linnan piha, jossa Jeesus tuomittiin.
(Tyypillinen jerusalemilainen varakkaan asumuksen piha. — Molemmat valokuvat Felix Jonassonin.)

Hän oli vihdoinkin kiihtynyt puhumaan kovalla äänellä ja kiihkoisesti. Hänen vannomisensa ja sadatuksensa ei kuulunut ainoastaan pihalle, vaan myöskin sisälle saliin. Jeesus kuuli opetuslapsensa tutun äänen lausuvan: »En tunne tätä ihmistä!»

Mutta Pietarin vielä puhuessa kukko lauloi. Silloin Jeesus kääntyi ja katsoi avonaisesta ovesta Pietaria. Pietarikin huomasi hänet, ja heidän katseensa kohtasivat toisensa.

Pietari näki mestarinsa lempeät, surunvoittoiset kasvot. Hän kääriytyi vaippaansa ja riensi ulos pimeään yöhön. Tielle sattuneeseen katumuuriin nojasi hän päänsä ja alkoi itkeä katkerasti.

(Ludvig Schneller: Tunnetko pyhää maata; mukaelma kuvauksesta »Viimeinen yö.»)

kakunnalla hyvin pidetty rehdin ja iloisen luonteensa vuoksi. Hän oli myös hyvin innokas suojeluskuntamies kuuluen Nurmeksien suojeluskuntaan.

Maalisk. 27 p:nä kuoli Sortavalassa Niemelän tilalla tunnettu maatalousmies maanviljelysneuvos, fil. maisteri Oskar Petrus Nissinen 72 vuoden ikäisenä.

— Pariisin kommunistit valmistelevat »kansanrintaman» tietä neuvostovaltaan. Pariisin esikaupungissa Clichyssä, jossa kunnallisten asiain johto on kommunistien käsissä, sattui maalisk. 17 p:nä, illalla hyvin verisiä yhteenottoja, joissa haavoittuneiden lukumäärä nousi yli kolmensadan ja joukossa oli kuolleitakin. Levottomuuksia jatkui vielä myöhemminkin.